EVANJELICKÁ RATOLESŤ

Časopis Cirkevného zboru ECAV v Modre – Kráľovej

23. ročník Číslo 4

„Vieru otcov zachovaj nám, Pane.“

Prvé proroctvo o Kristovom príchode

(1. Mojžišova 3, 15)

Vtedy riekol Hospodin hadovi: Položím nepriateľstvo medzi teba a ženu, medzi tvoje potomstvo a jej potomstvo; ono ti rozmliaždi hlavu a ty mu schvatneš pätu.

Ježiš Kristus je tým potomkom narodeným zo ženy, panny Márie, ktorý zvíťazil nad diablom a vyslobodil hriešnikov z otroctva hriechu, diabla a večnej smrti. Aj pre nás sa narodil, aby aj nám navrátil stratený raj.

Lucas CRANACH. Adam a Eva (1531)
Galéria Zwinger, Drážďany, Nemecko

Foto: Judita Horňanová

1. Narodil sa Kristus Pán,
veseľme sa,
z ruže kvet vykvitol nám,
radujme sa!
Z života čistého,
z rodu kráľovského
nám, nám narodil sa

2. Čo proroci hlásali,
veseľme sa,
od Boha sme dostali,
radujme sa;
z života čistého,
z rodu kráľovského
nám, nám narodil sa!

3. Diabla zlého porazil,
veseľme sa,
a nad hriechom zvíťazil,
radujme sa!
Z života čistého,
z rodu kráľovského,
nám, nám narodil sa!

Evanjelický spevník č. 47

3. 11. 2019 – Odhalenie pamätnej tabule D. Neumannovi

Foto: Lea Lovišková

13. 10. 2019 - Simona Kapitáňová a deti z besiedky – Poďakovanie za úrody

Foto: Ing. Erich Horňan, Jozef Koník

Po Lutherových stopách...

Foto: Judita Horňanová

Kristov advent INAK – ako náš príchod (obrátenie sa) k Nemu...

Kázeň zborovej farárky na 1. adventnú nedeľu (1. 12. 2019) v evanj. kostole Modre-Kráľovej

Kázňový text: *Tak prišiel aj do Nazareta, kde bol vychovaný, a podľa svojho zvyku vošiel v deň sobotný do synagógy a vstal, aby čítal. I podali Mu knihu proroka Izaiáša. A keď otvoril knihu, našiel miesto, kde bolo napísané: Duch Pánov nado mnou; lebo pomazal ma zvestovať chudobným evanjelium, uzdravovať skrúšených srdcom poslal ma hlásať zajatým prepustenie a slepým navrátenie zraku, utláčaným oslobodenie, a zvestovať vzácny rok Pánov. Keď zavrel knihu a vrátil ju služobníkovi, sadol si. Oči všetkých v synagóge upierali sana Neho. A On im začal hovoriť: Dnes sa naplnilo toto Písmo vo vašich ušiach.* **(**Lukáš 4, 16 – 21)

Ju tu advent – nový cirkevný rok – príprava na vianočné sviatky. Keď slávime advent, myslíme na to, ako prišiel na svet Syn Boží, v ktorom nám Pán Boh daroval svoju lásku, pomoc a nádej...

Počuli sme, ako ľudia prežívali Ježišov advent v Nazarete. Pán Ježiš začal svoje verejné pôsobenie ako Mesiáš v rodnom meste, kde vyrastal. Vošiel do synagógy a kázal tam evanjelium. Čítal zvitok proroka Izaiáša, ktorého voláme aj evanjelistom Starej zmluvy, lebo jeho proroctvá – zasľúbenia o Božej láske a pomoci hriešnym a biednym ľuďom sú vo veľkej miere citované aj v evanjeliách Novej zmluvy. Keď Pán Ježiš dočítal text z Písma svätého, predniesol aj krátky výklad – kázeň: „Dnes sa naplnilo toto písmo vo vašich ušiach“ (v. 21). Reakcie na Jeho vystúpenie boli rôzne: jedni „prisviedčali a obdivovali slová o milosti, ktoré vychádzali z Jeho úst“ (v. 23). Iní ho neprijali: Čo si o sebe namýšľa! Či to nie je len obyčajný syn tesára?! Aký Mesiáš?!

Aj dnes Pán Ježiš prichádza medzi nás v slove evanjelia, ktoré z tohto miesta zvestujem. Ako sa kedysi oči všetkých upierali na Ježiša v nazaretskej synagóge, tak aj dnes sa vaše oči upierajú na mňa. Aj dnes sám Pán Ježiš prichádza medzi vás, aby vás uistil o Božej láske a pomoci. Keď Kráľ z neba k nám prichádza, ako reagujeme? Otvárame srdca brány, ako sme spievali?

Keď sme úprimní, potom si priznáme, že naše srdcia nie vždy sú otvorené vierou v Ježiša ako Záchrancu od Boha, v ktorom sa plnia prorocké zasľúbenia – aj tie proroka Izaiáša... Neveriacky sa pýtame: Čo *nám* Ježiš pomôže? Veď som Mu aj dôveroval, spoliehal som sa na Neho: zašiel som do kostola, vypočul si kázeň, modlil som sa – a nič. Nič zvláštne sa nestalo! Možno ešte kedysi na samom začiatku v nás evanjelium vzbudilo nádej a túžobne sme čakali, verili sme, že Boh ukáže svoju moc na nás. Po rokoch sme však precitli – vytriezveli sme. Zistili sme, že naše problémy sa modlitbami vôbec nevyriešili! Naše deti a ich rodiny ďalej žijú bez Boha, neobrátili sa k Bohu. Manželský partner, kolega v práci alebo sused, sa vôbec nezmenil, je stále ten istý, ba ešte horší! Nemocný, za ktorého sme sa modlili, vôbec nevyzdravel. A nielen v mojej rodine sa zázrak neudial. Aj svet okolo nás, hoci sa zaň modlíme, je stále ten istý. Ľudia ďalej umierajú. Pokračujú vojnové konflikty. Ani sloboda, ktorej 30. výročie sme nedávno pripomenuli, nezmenila životy ľudí k lepšiemu. Rozčarovanie a sklamanie zažívame aj v cirkvi rozdelenej na dva proti sebe bojujúce tábory... Načo je teda dobré, aby sme každý rok slávili advent a Vianoce, veď Kristovým príchodom – adventom sa nič nezmenilo ani v našom živote, ani vo svete?

Na prahu nového cirkevného roka Vás chcem uistiť, že sláviť advent zmysel má. Chcem vás povzbudiť, aby ste nestrácali nádej na zmenu, že Boh ju skutočne prináša, aj keď ju telesnými očami nevidíme. Chcem vás povzbudiť, aby ste aj v novom cirkevnom roku pravidelne chodili do kostola, neochabovali v modlitbách, aby ste nezatvárali svoje srdcia pred Pánom Ježišom. Lebo Boží Syn tú zmenu skutočne prináša! Naším problémom však je, že tú zmenu očakávame zvonka. Chceme ju vidieť na iných. Ale On chce tú zmenu urobiť vo vnútri – v *tvojom* srdci. Pán Ježiš hovorí: „Kráľovstvo Božie nepríde tak, aby to ľudia pozorovali“ (Lk 17, 20). Tá vnútorná zmena k lepšiemu, ktorú Boh chce urobiť v ľudskom srdci, má aj svoj biblický názov: pokánie! Pán Ježiš začal svoje verejné pôsobenie ako Mesiáš práve kázňou o pokání: „Pokánie čiňte, lebo sa priblížilo kráľovstvo Božie!“ (Mt 4, 17)

V novom cirkevnom roku k nám Kristus opäť prichádza v Slove:
1. pokorme sa pred Ním – pokánie čiňme
2. a verme v evanjelium – v Jeho moc!

1. Aj kedysi ľudia s Mesiášovým príchodom očakávali *vonkajšiu* zmenu pomerov, a keď sa jej nedočkali, ba keď sa Mesiáš – Kristus trpiaci na kríži ukázal ako slabý a bezmocný, zavrhli Ho. Hneď na samom začiatku, tam v Nazarete Ho odmietli. Aj keď Ježiš urobil niekoľko zázrakov uzdravenia, Jeho príchod nepriniesol zásadnú viditeľnú zmenu do životov ľudí: ľudia ďalej chorľaveli a zomierali, židovský národ Kristus nevyslobodil a ďalej bol utláčaný Rimanmi. Ale predsa sa niečo zmenilo! Zásadná zmena sa udiala v živote tých jednotlivcov,

ktorí tomu nebeskému Kráľovi otvorili svoje srdcia: prežili duchovné uzdravenie – vyslobodenie z hriechov a z moci diabla. Ich srdcia zaplavila *duchovná* radosť – z Boha, z Jeho zachraňujúcej blízkosti a pomoci, umocnená ešte viac neskôr Kristovým zmŕtvychvstaním. – Je aj v našich srdciach prítomná radosť z Božej pomoci? Aj keď na mňa doliehajú všelijaké kríže, aj keď sa trápim a prežívam všelijakú nespravodlivosť, predsa som Bohom milovaný a pod Jeho ochranou a mocou bezpečne kráčam do večného života. Ani smrť ma nemôže pripraviť o istotu Božej lásky a záchrany v Ježišovi Kristovi!

Bratia a sestry! Keď nám Boh v Kristovi v tomto novom adventnom čase milosti adventného času ponúka svoju pomoc, lásku a nádej, odložme nabok naše ľudské predstavy o tom, ako by mal vypočúvať naše prosby a želania, ako by sa Jeho moc mala viditeľným spôsobom a najlepšie hneď prejaviť, lebo nám hrozí, že nás namyslených a zaujatých samými sebou, Jeho advent – príchod obíde! Pán Ježiš prichádza na pomoc skrúšených srdcom (v. 18). On môže uzdraviť iba pokorných, ponížených!

2. Iný dôvod, prečo Ježiša v Nazarete neprijali, bolo, že Ho dobre poznali. Poznali dobre Jeho rodinu a preto im nebol vzácny. Pán Ježiš to vyjadril slovami: „Ani jeden prorok nie je vzácny vo svojej otčine“ (Lk 4, 24). Priznajme si, že to, čo poznáme a poznáme to dobre, si časom prestaneme vážiť a nič si od toho už nesľubujeme. Možno je to kazateľ, ktorý už dlhšie koná službu v cirkevnom zbore. Alebo biblické texty, ktoré sme už toľkokrát počuli a počas nového cirkevného roka zasa budeme počúvať. Opäť a znova *to isté*. A možno vás to niektorých začína aj nudiť... Preto sa hľadajú nové liturgické formy a bohoslužobné poriadky, ktoré nie sú tradičné, napr. tzv. kostol INAK, aby poslucháči precitli z duchovnej otupenosti, či dokonca spánku. Som však presvedčená, že oveľa dôležitejšie než forma je obsah. A uisťujem vás, že ten je kvalitný, hodnotný. Evanjelium Ježiša Krista o Božej láske k nám, hriešnym ľuďom, ktoré sa aj dnes zvestuje, je ten najväčší poklad nevyčísliteľnej ceny! To len naše uši otupeli. Naše srdcia oslepli a nevidia hodnotu toho, čoho sa nám v cirkvi v Slove a velebných sviatostiach dostáva. Sme zaslepení ponukou materiálnych vecí – osobitne teraz pred Vianocami –, o ktorých sa nás reklama usiluje presvedčiť, aké sú pre nás dôležité, ba dôležitejšie než Pán Boh a Jeho slovo. Prestali sme veriť v evanjelium Ježiša Krista ako Božiu moc (por. R 1, 16)!

Bratia a sestry! Je tu však advent a s ním nová príležitosť ten dar z neba – vieru v Boha prijať. S adventom sa nám naskytá nová príležitosť, aby Duch Svätý ten dar z neba – vieru v Pána Ježiša v našich srdciach nanovo zapálil. Je tu nová príležitosť počuť Božie slovo – aj staronové zasľúbenia o Božej pomoci, ktoré nám časom zovšedneli – a nájsť v nich opäť niečo nové. Tak vy poslucháči, ale aj kazateľ Božieho slova, aj keď zvestujem *to isté* evanjelium a kážem na *tie isté* biblické texty, hľadám v nich vždy niečo nové, *aktuálne* Božie slovo pre vás. Sláviť advent síce znamená opäť počúvať to isté Božie slovo, ale počúvať ho *inak*. Nie iba vonkajšími telesnými ušami, ale srdcom ho vnímať a prijať z neho opäť a znova osobné uistenie o Božej pomoci a záchrane.

Milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi! My čakáme príchod Božieho kráľovstva viditeľným spôsobom, ale Boh chce privodiť zmenu vo vnútri, v ľudských srdciach! Preto keď dnes počúvame, že Ježiš-Kráľ prichádza, v skutočnosti to *On* čaká na *náš* príchod k Nemu, na to, že sa k Nemu celým srdcom obrátime a budeme činiť pokánie – vnútorné – srdečné úprimné pokánie. Ten, ktorý k nám v novom cirkevnom roku opäť prichádza, čaká na návrat nielen tých, ktorí v Neho ešte neuverili alebo sa od Neho časom vzdialili. Čaká aj na návrat nás, u ktorých je „doma“, nás, ktorí si myslíme, že Ho dobre poznáme a to až tak veľmi, že od Neho už nič neočakávame. Lebo za tie roky vyčkávania na Boží vyslobodzujúci zásah, ba možno aj dlhé roky čakania na vypočutie našich modlitieb, naša viera vyhasla, láska k Nemu ochladla a nádej ochabla. Ak dnes počúvame zasľúbenie proroka: „Ajhľa, tvoj Kráľ k tebe prichádza... “, v skutočnosti *On* čaká na nás, že sa zastavíme v životnom behu a precitneme z duchovnej letargie, aby mohol uzdraviť náš duchovný zrak – naše srdcia vierou v Jeho slovo, ktoré sa nám aj dnes zvestuje ako evanjelium.

Prajem nám všetkým milosťou Božou naplnený „vzácny rok Pánov“ (v. 19)! Nech sa Kristove slová plnia v našich ušiach a vo vašich srdciach nech prinášajú požehnanú zmenu z Božej moci: pravé pokánie a srdečnú vieru. Amen.

Modlitba:
Pane, pomôž mi, aby som Ťa objavil uprostred mnohej práce, starostí a únavy. Nech nečakám na zázrak zvonka, že Ty splníš moje predstavy o Tebe. Ty urob zmenu v mojom vnútri! Nech moje srdce naplní skutočná viera v Teba ako spoľahnutie na Teba, že Ty vždy stojíš pri mne – aj v zlom aj v nešťastí; srdečná láska, ktorá sa obetuje, dáva, slúži so sebazapieraním; i nádej, ktorá neumiera, ale žije, aj keď sa všetko rúca a borí. Nech tohtoročný advent je ozajstným adventom, Tvojím osobným príchodom ku každému z nás, vnútorným prerodením, vďaka ktorému prežijem duchovné uzdravenie – vyslobodenie z hriechu a z diabolskej moci i navrátenie zraku, nech vierou ustavične prežívam Tvoju zachraňujúcu moc pri nás. Amen.

Na víťaznom oblúku vo vnútri kostola pútajú pozornosť Ježišove slová zapísané v Evanjeliu podľa Marka v 1. kapitole, v 15. verši. Pán Ježiš nimi začal svoje verejné vystúpenie ako Mesiáš. Nadviazal tak na kázeň Jána Krstiteľa, ktorý na Judskej púšti volal ľudí k pokániu a ktorý bol v tom čase vo väzení.
Slovo pokánie znamená zmenu zmýšľania, že sa človek obráti k Bohu. No nielen tak povrchne, ale vo vnútri, vo svojom srdci s Ním vážne počíta v živote: Pána Boha poslúcha a Jeho slovu sa podriaďuje. Pokánie nemá byť obmedzené len na nejaké obdobie v cirkevnom roku, na advent či pôst, alebo keď sa spovedáme. „Keď náš Pán a Majster Ježiš Kristus povedal: ‚Čiňte pokánie', chce, aby celý život veriacich bol pokáním" (Luther).
Slová z nápisu na víťaznom oblúku nielen vyzývajú k pokániu. Pozývajú nás tiež k prijatiu dobrej správy o Božej odpúšťajúcej láske alebo milosti zjavenej v Ježišovi Kristovi. Veriť v evanjelium znamená prijať do srdca zvesť o Kristovi a celým srdcom sa spoliehať na Neho, na Jeho dielo vykúpenia na kríži, ktoré bolo zavŕšené Jeho zmŕtvychvstaním. Pravé pokánie a spasiteľná živá viera sú darom Ducha Svätého. Ak sú úprimné, prejavujú sa aj navonok: v ovocí zmeny zmýšľania a následne konania, najmä v obetavej slúžiacej láske podľa Kristovho príkladu.

Slávnosť pamiatky posvätenia kostola a odhalenie pamätnej tabule D. Neumannovi

Dňa 3. 11. sa v našom cirkevnom zbore uskutočnila zborová slávnosť pri príležitosti 144. výročia pamiatky posvätenia evanjelického kostola v Modre-Kráľovej a 110. výročia úmrtia prvého evanjelického učiteľa v Kráľovej Daniela Neumanna, ktorý sa veľkou mierou pričinil o vytvorenie samostatného evanjelického cirkevného zboru nezávislého od modranského evanjelického cirkevného zboru.

Účasť na slávnosti prijali a na službách Božích kázňou Božieho slova poslúžili dve evanjelické farárky z partnerských cirkevných zborov Lubina a Mošovce Eva Juríková a Andrea Cabadová. Okrem nich cirkevný zbor pozdravili aj zborový farár v Modre Jan Oslík a bývalý senior Bratislavského seniorátu a modranský rodák Miroslav Jäger. Na službách Božích prítomných pozdravila aj pani Darina Hanáková z Pezinka, vnučka pána učiteľa Daniela Neumanna, ktorá si spolu so svojím manželom počas slávnosti pripomenula 60. výročie svojho sobáša uzavretého v modransko-kráľovskom chráme. Účasť na zborovej slávnosti ešte prijali: dlhoročný zborový farár v Modre-Kráľovej Ivan Tóth a evanjelická kaplánka Simona Kapitáňová s teológom Timotejom Devečkom, ktorí príležitostne konajú duchovnú službu v našom cirkevnom zbore.
Po básni z pera J. Trtola a po príhovore pána primátora J. Petrakoviča s dojatím odhalila pani Hanáková pamätnú tabuľu svojmu dedkovi na obnovenej fasáde bývalej evanjelickej školy v prítomnosti početného zhromaždenia. Pamätnú tabuľu zhotovil a venoval ako dar Ján Uherčík, člen nášho zboru, miestny kamenár.
Po obede v miestnom kultúrnom dome sa v kostole konala slávnostná akadémia, na ktorej vystupovali deti, mládež a dospelí z nášho cirkevného zboru. Počas akadémie Dana Stoklasová, zborová presbyterka, predstavila osobnosť pána učiteľa Neumanna a počiatky histórie cirkevného zboru.
Na záver sa v spoločnom speve spojili členovia domáceho spevokolu a spevokolov oboch partnerských cirkevných zborov v Lubine a v Mošovciach.

Poďakovanie

Ďakujeme všetkým členom cirkevného zboru a osobitne členom zborového presbyterstva, ktorí sa zapojili do prípravy slávnosti a pričinili sa o jej zdarný priebeh. Za pohostenie a obsluhu počas obeda ďakujeme sestrám – členkám cirkevného zboru a OZ Kráľovan na čele s jej predsedníčkou Máriou Ružekovou, ako aj miestnym vinárom, ktorí venovali víno. Pani Lýdii Cibulovej, riaditeľke ZUŠ v Modre, ďakujeme za hudobné vstupy počas akadémie a za klavírny sprievod detí.
V neposlednom rade ďakujeme Mestu Modra za dotáciu na rekonštrukciu fasády dobovej ľudovej školy na Národnej ul. 16 a na tlač propagačných materiálov k duchovným, vzdelávacím a kultúrnym aktivitám v cirkevnom zbore. Projekt Neumannova škola bol uskutočnený aj vďaka finančnej podpore REVIE – Malokarpatskej komunitnej nadácie.

Doc. Sidonia Horňanová,
zborová farárka-seniorka v Modre-Kráľovej

PO LUTHEROVÝCH STOPÁCH

V dňoch 9. – 13. októbra CZ Veľký Grob-Čataj zorganizoval zájazd po stopách Martina Luthera v Nemecku. Okrem členov domáceho cirkevného zboru sa na ňom zúčastnili aj členovia ďalších dvoch evanjelických cirkevných zborov – Senec a Modra-Kráľová.

Navštívili sme rodisko Luthera a súčasne i miesto jeho úmrtia v **Eislebene**. V meste sme si prehliadli kostol sv. Petra a Pavla, v ktorom bol Luther pokrstený, a tiež kostol sv. Ondreja, v ktorom predniesol poslednú kázeň.

Vo **Wittenbergu** sme si pozreli mestský kostol, v ktorom Luther kázaval a po prvý raz prislúžil chlieb a víno vo Večeri Pánovej. Navštívili sme aj Lutherov dom vo Wittenbergu a v ňom múzeum reformácie.

V **Torgau** sme sa zastavili pri hrobe Lutherovej manželky Kataríny v Marienkirche a pri pamätníku stretnutia amerických a sovietskych vojsk v r. 1945 pri Labe.

V **Eisenachu**, kde Luther študoval a zarábal si spevom v chóre, bol cieľom našej cesty dom jeho hosťujúcej rodiny Cotta – dnešný Lutherov dom (Lutherhaus) s múzeom.

Nezabudnuteľným zážitkom bol pre nás výstup na **hrad Wartburg** s prehliadkou, kde sa Luther ukrýval ako rytier Juraj a prekladal Novú zmluvu do nemčiny.

Navštívili sme aj bývalý kláštor augustiniánov v **Erfurte**, v ktorom Luther žil ako mních a študoval šesť rokov.

Mali sme možnosť prehliadnuť si aj **Lipsko**, kde práve prebiehala Slávnosť svetla (Lichtfest) na pamiatku pádu berlínskeho múru, alebo **Halle** s kostolom Marienkirche s Lutherovou kazateľnicou, s originálom Lutherovej posmrtnej masky a s úžasnou akustikou, ktorú sme neváhali vyskúšať pri speve evanjelickej hymny.

Posledný deň zájazdu patril návšteve mesta **Drážďany**, kde sme sa zúčastnili na službách Božích v evanjelickom kostole Frauenkirche, pozreli si Lutherov pomník a niektorí z nás aj palác Zwinger a v ňom obrazovú galériu so Sixtínskou Madonou od Raffaela a s dielami ďalších významných umelcov.

Ďakujeme bratovi konseniorovi BAS Pavlovi Kollárovi, zborovému farárovi v CZ V. Grob-Čataj, za zorganizovanie tohto zájazdu a pánovi Ing. Pavlovi Plesníkovi za jeho sprevádzanie.

Dojmy zo zájazdu reflektuje aj báseň „Pútnici“ a ďalšie básne brata Jozefa Trtola, člena CZ Modra-Kráľová, ktoré pripájame.

Za účastníkov zájazdu S. Horňanová,
zborová farárka-seniorka BAS

Pútnici

Veselí Veľkogrobania
veru žiadni grobiani
za nimi zasnení vyslanci zo Senca
čakajúci, nečakane očarení Čatajci
a k tomu za hrsť Kraľovanov
lezú tu hľa
každé ráno
nie do rebrináka
lež do mohutného autokaru
čo cestovka hen so šofármi
z Blavy a sprievodcom
pánom Plesníkom
podáva slušný pútnický výkon
do Sasko-durínskeho Nemecka
zväčša postarší
nie žiadne decká
až na slečnu – jednu výnimku
dostali všetci chuť
sledovať niť evanjelia
ku kolíske luteranizmu
celkom sa stmelili
asi to tá viera robí
bez akejkoľvek zloby
pod hojivým rúchom
dvoch kazateľov
sťa jedno telo
viac ani muk
docielili harmóniu – súzvuk
kresťansky pravú
človečinu Slovače ...

V chráme

Nad nami v pradiaľke
veleba Božia
rozžiarený vesmír
viera v ruži ukrytá
kus nižšie v klenbe
vzácna gotika
iskra náš spev
Hrad prepevný
zrazu zneje do ticha
pod tým hŕstka sŕdc
spoločne tu hlaholí
v rezonancii krásny priestor
sa nás zmocní
genius loci
každého s a dotýka
svorná radosť pútnika
evanjelika
tu na chvíľu
smútok sa stiera
v mieste odpočinku
nášho Luthera...

Hrad Wartburg

Chytľavý romantizmus
hradom rad radom prehára
kypí z pohára poznania
prekrýva všetky slohy
až národná hrdosť
spení sa načisto
opantá turistov
nevieš čo pravé je naisto
čo klamlivé falzum
taký si hrad Wartburg...

Drážďany

Nevadí, že zdržali sme sa
v Drážďanoch
trocha nervozity
opuchy nôh
hneď ako magnet
kúsok – útržok
našich bohoslužieb
v krásnom ozvučenom
chráme
vždy znova
rozdráždi nám pamäť
v meste na nábreží Labe...

Jozef Trtol

KRONIKA CIRKEVNÉHO ZBORU
Naši jubilanti v októbri až decembri 2019

80 rokov
Božena Kľúčiková
Marta Uherčíková
Ľudmila Kľúčiková

70 rokov
Vlasta Bartošová

60 rokov
Milan Galáš

50 rokov
Karol Kintler
Jana Valachová
Roman Setnický

75 rokov
Anna Kľúčiková
Zdenka Hornáčková

65 rokov
Božena Pacalajová
Ľudmila Karasová

55 rokov
Zdenko Juran

60. výročie sobáša – diamantová svadba – Milan a Marta Fleischhackerovci

55. výročie sobáša – Augustín a Ľudmila Kvasnicovci

Pozdravujeme jubilantov – rodákov:

v Modre

Jozef Rigan	70 rokov
Jana Figurová	50 rokov
Anna Vršková	84 rokov
Milan Galáš	65 rokov
Jaroslava Porubanová	60 rokov

v Trnave

Zdena Kulichová	65 rokov

v Bratislave

Eva Uherčíková	60 rokov

Ostráž – ČR

Ladislav Miškovič	60 rokov

Kroniku jubilantov pripravila Zdenka Hornáčková

Sobášení:

PhDr. Janka r. Gasperová
a doc. Dr. Ing. Ľudomír Šlahor 5. 10.

Zosnulí a pochovaní:

Jaroslav Hasa	17. 11.	21. 11.
Mária Kintlerová	23. 11.	27. 11.
Milan Kľúčik	15. 12.	18. 12.

Milodary na Evanjelickú ratolesť:
B. Slaboň – 20 €, manželia Hornáčkovci – 20 €,
H. Bartalošová – 10 €, B. Kľúčiková – 10 €,
P. Hornáček – 20 €, M. Galáš – 10 €,
M. Liberčanová s rod. – 20 €, E. Ružeková – 20 €,
J. Mareček – 10 €, S. Poruban – 20 €,
Ľ. Petríková – 20 €

Dobrovoľné vstupné z adventného koncertu speváckeho zboru APOLLO, ktorý sa konal 8. decembra v našom kostole, vynieslo sumu 600 €. Uvedenú sumu poukázali organizátori podujatia Svetlo pre Kráľovú na transparentný účet, ktorý zriadilo mesto Prešov výlučne pre občanov postihnutých tragickým výbuchom na Mukačevskej ulici.

Evanjelické Vianoce 2019 v RTVS

Utorok – 24. december – Štedrý večer
16.00 SRo – Sviatočné bohoslužby z Rimavskej Soboty (záznam)
16.00 TA3 – Služby Božie

Streda – 25. december – 1. slávnosť vianočná
10.00 Dvojka – Slávnostné služby Božie z Nitry

DARINA BANCÍKOVÁ – PRVÁ SLOVENSKÁ EVANJELICKÁ FARÁRKA

V predchádzajúcom čísle nášho časopisu sme písali o histórii zápasu o ordináciu žien v našej cirkvi. V toto čísle Vám chceme priblížiť prvú ordinovanú farárku – Darinu Bancíkovú. V tomto roku, 30. júla uplynulo 20 rokov od jej úmrtia.

Darina Bancíková sa narodila 31. 12. 1922 na evanjelickej fare v Kokave nad Rimavicou ako vnučka kňaza Samuela Bancíka. Od 5. roku života žila so svojou matkou v Martine, kde navštevovala evanjelickú ľudovú školu a tri triedy gymnázia. V roku 1936 sa presťahovali do Žiliny, kde navštevovala dievčenské gymnázium a tam bola aj konfirmovaná.

Predtým ako zmaturovala, Teologická fakulta v Bratislave oznámila, že prijíma na štúdium aj ženy. Darina Bancíková sa prihlásila na štúdium s vedomím, že nemôže byť ordinovaná, ale iba vyučujúca náboženstvo. Na radu prof. Jamnického sa zapísala aj na Filozofickú fakultu v Bratislave na latinčinu a filozofiu. Teologické štúdium skončila v roku 1945, zložila katechétsku skúšku a v r. 1947 aj skúšku spôsobilosti stredoškolských profesorov náboženstva.

Po skončení teologickej fakulty vyučovala krátko náboženstvo na štátnom dievčenskom gymnáziu v Banskej Bystrici. Na príhovor Dr. Štefana Osuského ju od 1. 1. 1946 prijali ako katechétku do vydavateľstva Tranoscius, kde pracovala ako lektorka, korektorka a neskôr ako vedúca Evanj. tlačovej kancelárie Tranoscia. Zároveň vyučovala náboženstvo na stredných školách v Lipt. Mikuláši a v okolitých dedinách. Bolo to pre ňu dôležité, lebo vyučovanie jej mohlo byť započítavané do katechetickej praxe. Okrem toho pôsobila aj ako „seniorálna navštevovateľka“ nemocných.

KAPLÁNSKA A FARÁRSKA SLUŽBA DARINY BANCÍKOVEJ

Po prijatí Štatútu o ordinovaní žien v roku 1951 zostala v Lipt. Mikuláši, kde nastúpila ako kaplánka k biskupovi Čobrdovi. Viedla Dorast evanj. mládeže (DEM), bola predsedníčkou Spoločenstva evanj. mládeže (SEM), viedla Služby Božie, vyučovala náboženstvo na gymnáziu, nacvičovala s mládežou divadlá, usporadúvala koncerty klasickej hudby. Jej pôsobenie bolo široké a nechcela odmietnuť nič v obave, že to použijú ako argument, že ženy nevedia, nechcú pracovať. Stále sa totiž stretávala s veľkou predpojatosťou.

V marci 1954 zložila v Bratislave kňazskú skúšku na výbornú, ako jediná spomedzi skúšaných bratov.

Jej ďalšie miesto ako kaplánky bolo v **Starej Turej** pri farárovi Bibzovi (1954 – 1956), keďže podľa štatútu ako žena nemohla viesť samostatne zbor ako kňaz. Na fare jej spočiatku dali pocítiť, že nie je vítaná. No postupne sa situácia zmenila a pán farár mal vraj povedať biskupom, že ak mu pošlú kaplána, tak chce zasa ženu.

Preložením za kaplánku do **Lučenca** k seniorovi Hrdličkovi jej na GBÚ vyšli v ústrety, aby bola bližšie k svojej chorej mamičke, ktorá bývala v B. Bystrici. Po smrti matky sa rozhodla vo svojej službe ešte viac venovať starým, chorým, osamoteným ľuďom, aby im preukázala službu, ktorú nemohla dostatočne preukázať svojej matke.

Zároveň sa pokúšala ísť do zboru, kde by mohla byť samostatným kňazom (do Roštára), ale dostala odmietavú odpoveď, že ženy nemôžu byť samostatnými kňazmi.

Počas pôsobenia v Lučenci chodila zastupovať aj do okolitých zborov, ba aj v maďarčine, keď bolo treba. Neprednášala svoje vlastné kázne, ale maďarské kázne svojho strýka, ktoré sa učila naspamäť.

Počas pôsobenia v Lučenci sa stretla aj s pani Märtou Tamm Gotlindovou, ktorá sa zasadzovala o ordináciu žien vo Švédsku a vybrala sa do šiestich krajín Európy vrátane Slovenska, no cirkevné autority ju na GBÚ nepozvali. Kvôli tomu D. Bancíkovú neskôr obvinili pre styk s cudzou mocnosťou.

Pokúšala sa viesť ďalší samostatný zbor (Slavošovce), ale opäť jej žiadosť zamietli. O to prekvapujúcejšie bolo, keď jej o desať dní nato prišiel prípis, že má ako samostatný námestný kňaz prejsť do Dolných Salíb, do dvojrečového zboru s 2 200 dušami a piatimi fíliami.

Bolo to prvýkrát v dejinách cirkvi, keď žena viedla samostatný cirkevný zbor ako farárka. V Dolných Salibách pôsobila D. Bancíková iba krátko (1958 – 1959). Po maďarsky prednášala kázne, ktoré jej poskytol hotové jej strýko. Na pohreby si pripravila kázne po slovensky, pán kantor jej to preložil do maďarčiny a ona sa ich učila naspamäť. Do Salíb ju údajne poslali zámerne, že túto ťažkú skúšku nezvládne, že to nevydrží psychicky. A ak to vydrží psychicky, nevydrží to fyzicky. Ale ona vydržala. Prvá ordinovaná žena u nás sa v službe cirkvi osvedčila, dokonca aj na takých miestach, z ktorých muži zutekali.

Darina Bancíková mala rozvinutú bohatú korešpondenciu s ordinovanými v službe vrátane pána biskupa Fedora Ruppeldta, ktorý si jej listy starostlivo odkladal. To sa jej neskôr vypomstilo a stalo dôvodom jej odsúdenia, lebo listy zakončovala politickými vtipmi.
V r. 1959 ju preložili do slovenského zboru na Drienove, kde ju po necelých troch rokoch pôsobenia vo februári 1962 zaistila štátna bezpečnosť. Vo vyšetrovacej väzbe v Banskej Bystrici prežila 25 týždňov. Krajský súd ju odsúdil na 14 mesiacov väzenia a 5 rokov zákazu činnosti. Eskortovali ju do Prahy, kde na Pankráci bola 2 týždne. Po odvolaní ju 21. 8. 1962 prepustili. Musela sa zdržiavať na Drienove, ale už nemohla slúžiť ako farárka. Najvyšší súd ju v decembri 1962 odsúdil na rok väzenia a na 5 rokov zákazu činnosti. Do výkonu trestu nastúpila v Banskej Bystrici, odtiaľ ju previezli do Pardubíc, kde zotrvala do júla 1963.
Väzňom sa však cítila aj po návrate z väzenia, odkiaľ sa vrátila s podlomeným zdravím a nevedela si nájsť zamestnanie. Napokon sa zamestnala ako robotníčka v Kancelárskych strojoch Zvolen a ešte v tom istom roku ako referentka v Štátnej poisťovni vo Zvolene.
Po viacerých žiadostiach o skrátenie zákazu činnosti napokon dostala súhlas pôsobiť ako farárka vo **Veľkom Lome**. Bola to jej posledná kňazská stanica (1968 – 1996). Počas pôsobenia vo Veľkom Lome bola v r. 1990 súdne rehabilitovaná spolu s ostatnými bratmi – obeťami vykonštruovaného procesu na čele s evanjelickými biskupmi Vladimírom Pavlom Čobrdom a Fedorom Ruppeldtom.

Z vyznaní Dariny Bancíkovej:

- *„Nenastúpila som službu v cirkvi pre zisk alebo slávu. Nemôžem počítať a ani nepočítam s nijakými výhodami. Vedela som, že musím rátať s ťažkosťami.“*
- *„... ťažkosti sa množia. Aj milosť Božia sa množí pri tých, ktorí Boha milujú a chcú verne slúžiť Mu, nie pre zisk a svoju slávu, ale pre česť a slávu mena Božieho.“*
- *„... ťažkosťami... pokorovala sa moja pýcha, ktorá každého ohrozuje, aby som si uvedomila milosť Božiu. Božia milosť ma predivne viedla.“*
- *„Priala by som si, aby nie zvedavosť vidieť ženu, ale mnou zvestované slovo Božie lákalo a priťahovalo ľudí.“*
- *„Pocit samostatnosti je krásny, ťažko by som sa vzdala svojho povolania. Je nádherný pocit nebyť odkázaná na nikoho jedine na Pána Boha a na jeho vedenie... Len Ho vrúcne prosím, aby mi dal silu obstáť v ťažkých skúškach, nepodľahnúť pokušeniam, zachovať si čistotu v Jeho službe.“*
- *„Neľutujem, čím som prešla. I keď sa ma neraz zmocnil žiaľ, ľútosť i zlosť, nezatrpkla som voči nikomu. Dodnes som sa nenaučila nenávidieť.“*

Darina Bancíková zomrela pred 20 rokmi – 30. júla 1999 v Domove dôchodcov v Horných Salibách.

Osobné stretnutie s Darinou Bancíkovou

Počas pôsobenia Dariny Bancíkovej vo Veľkom Lome som mala možnosť osobne sa s ňou stretnúť. Po skončení 1. ročníka štúdia na teologickej fakulte ma pán biskup Uhorskai pridelil do Veľkého Lomu na zborovú prax. Tu som prežila tri týždne. Po večeroch mi sestra farárka vydávala svedectvo o tom, ako zápasila o ordináciu žien v cirkvi. Tento zápas zachytila aj v dvoch knihách: *Prebytočný človek? Prebytočný človek!* a *Divné sú cesty Božie.*

Sila viery a húževnatosť sestry farárky na mňa ako mladú študentku hlboko zapôsobili a doteraz ma vedú k vedomiu ohromnej zodpovednosti za duchovenskú službu. Veď to, že dnes máme v cirkvi ordinované aj ženy, vôbec nie je samozrejmosťou. Pri rozhovoroch sestra farárka neskrývala sklamanie z počínania niektorých žien-farárok, ktoré v duchovenskej službe svojím vystupovaním a správaním diskreditujú službu, ktorú tak ťažko, no s Božou pomocou ona vybojovala.

Spomienka na prvú ordinovanú ženu v Kokave nad Rimavicou

V rodisku Dariny Bancíkovej v Kokave nad Rimavicou si v nedeľu 20. októbra pripomenuli pamiatku prvej ordinovanej ženy za farárku u nás pri 20. výročí jej úmrtia. Mottom spomienkovej slávnosti a súčasne kázňovým textom bolo vyznanie apoštola: „Z milosti Božej som čo som... “ (1K 15, 10), ktoré bolo celoživotným krédom prvej ordinovanej farárky. Na spomienkových službách Božích sa zúčastnili: Sidonia Horňanová, seniorka Bratislavského seniorátu ECAV na Slovensku, ktorá bola pozvaná poslúžiť zvesťou Božieho slova. Na organe hral Janko Siroma. Liturgovali námestný farár v Kokave nad Rimavicou Vladimír Ticháňa a zborový farár v Brezne Radimír Pačmár. Prihovorila sa aj prvá konfirmandka Dariny Bancíkovej z CZ Dolné Saliby, kde sestra farárka pôsobila v rokoch 1958 – 1959 prvýkrát ako samostatný kňaz. Aj keď v tomto dvojrečovom cirkevnom zbore sestra farárka pôsobila iba krátko, zanechala tam hlbokú stopu. Na slávnosti sa zúčastnili aj ďalší vďační cirkevníci z Dolných Salíb.
Sprievodné slovo o Darine Banickovej na službách Božích predniesli herci Ľudmila a Alfréd Swanovci z rodiny po sestre farárke.

Dvojstranu o prvej ordinovanej žene pripravila Sidonia Horňanová

SVETOVÝ DEŇ PAMIATKY OBETÍ DOPRAVNÝCH NEHÔD

Úrad Ekumenickej pastoračnej služby Ministerstva vnútra SR organizuje každoročne tretiu novembrovú nedeľu pietnu spomienku za obete dopravných nehôd. Reflektuje tak rezolúciu Valného zhromaždenia OSN z roku 2005, ktoré vyzvalo celé medzinárodné spoločenstvo, aby si každoročne práve v tretiu novembrovú nedeľu pripomínalo Svetový deň pamiatky obetí dopravných nehôd. Reagovalo tak na sústavný nárast počtu obetí dopravných nehôd najmä vo vyspelých krajinách.

Svetová zdravotnícka organizácia (WHO) konštatuje, že na cestách každý rok zomrie 1 milión 250 tisíc ľudí a vyše 50 miliónov osôb zostáva zranených, mnohí z nich si po celý ďalší život nesú neraz ťažké následky s trvalým poškodením zdravia. Pre osoby vo veku 10 – 29 rokov je to prvá príčina úmrtnosti.

Odborníci WHO a Svetovej banky vypracovali odporúčania na prevenciu pred následkami dopravných nehôd. Sú medzi nimi aj také, ktoré sa zameriavajú na hlavné rizikové faktory v cestnej premávke: nepoužívanie bezpečnostných pásov, neusadenie a nepripútanie dieťaťa v bezpečnej sedačke, nepoužívanie prilby počas jazdy na motorke, riadenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných prostriedkov, neprimerané správanie sa na ceste, nadmerná rýchlosť ale aj absencia vhodnej dopravnej infraštruktúry.

Dopravné nehody majú okrem značných negatívnych dopadov na ekonomické a sociálne podmienky každej krajiny a spoločnosti aj negatívny dopad na rodiny, ktoré sú postihnuté ľudskými tragédiami, bolesťou, smútkom, nečakaným šokom. Ako príklad možno uviesť tragickú dopravnú nehodu, ktorá sa stala 12. novembra t. r. na ceste pri Nitre, pri ktorej vyhaslo 12 ľudských životov.

Pri príležitosti Svetového dňa pamiatky obetí dopravných nehôd myslíme nielen na rodinných príslušníkov obetí, ale aj na všetkých, ktorí prichádzajú do kontaktu s dopravnými nehodami – príslušníkov polície, hasičského a záchranného zboru, pracovníkov rýchlej záchrannej služby, lekárov, zdravotné sestry a pod.

Z textu k pietnej spomienke

... V tento pamätný deň myslíme na obete dopravných tragických nehôd spoločne v kostoloch rôznych vierovyznaní všade na svete. Chceme poďakovať Bohu za ich životy, za dary, ktoré sme skrze nich dostali. Nech sa Boh aj k nám skloní v našom spomínaní a utešuje nás slovami apoštola Pavla: „Nechceme, bratia, aby ste nevedeli o zosnulých, aby ste sa nermútili ako ostatní, ktorí nemajú nádej“ (1Tes 4, 13). Nezabudnime, že základom našej viery je vzkriesenie Ježiša Krista. V Ňom spočíva naša kresťanská nádej. V živote, v bolestivých stratách sa snažíme nájsť východiská, isté body. Neexistuje iný istý bod, len Ježiš Kristus, skrze ktorého sa môžeme dostať k nebeskému Otcovi. Táto živá nádej nech naplní naše srdcia v tento pamätná deň. Amen

---

Podľa 10 Božích prikázaní sú naformulované aj prikázania pre šoférov:

1. Nezabiješ.
2. Cesta by pre teba mala byť prostriedkom kontaktu s ľuďmi, nie smrteľnej škody.
3. Láskavosť, poctivosť a rozvážnosť ti pomôže vyrovnať sa s nepredvídateľnými udalosťami.
4. Buď šľachetný a pomáhaj blížnemu v núdzi, obzvlášť obetiam nehôd.
5. Autá by pre teba nemali byť ukážkou sily, nadvlády a príležitosti na hriech.
6. Vľúdne presviedčaj mladých i starších, aby nešoférovali, keď nie sú v dobrej kondícii.
7. Buď oporou rodinám pozostalých po haváriách,
8. Usiluj sa sprostredkovať stretnutie poškodeného a páchateľa havárie, aby obaja mohli zažiť oslobodzujúcu skúsenosť odpustenia.
9. Na ceste ochraňuj zraniteľnejších.
10. Buď zodpovedný k druhým.

Zo štatistiky odboru dopravnej polície Prezídia Policajného zboru za prvých 10 mesiacov tohto roka

- stalo sa 11 325 dopravných nehôd (o 177 menej ako za to isté obdobie v minulom roku, z toho 4 247 nehôd s následkami na živote alebo zdraví
- usmrtených bolo 192 ľudí, z toho 110 v motorových vozidlách (71 vodičov a 39 spolujazdcov), 50 chodcov, 11 cyklistov a 21 ľudí zahynulo na motorkách
- ťažko zranených bolo 832 o sôb, ľahko zranených 4641 osôb.

Zdroj: Úrad ekumenickej pastoračnej služby MV SR, pripravila Božena Uherčíková

ZDRAVOTNÍCKA RUBRIKA

Závislosť (4. časť) – závislosť od gamblingu (patologického hráčstva)

Ľudia, ktorí nepracujú v kasínach, majú väčšinou vo všeobecnosti skreslenú predstavu o hazarde. Keď si niekto príde do kasína zahrať príležitostne, neznamená to hneď, že má problém. Záleží na kontrole samého seba, minutej sume peňazí a na individuálnej finančnej situácii jednotlivca. Súhlasíte?

Pravdou je, že gambling už zničil milióny životov a doviedol ľudí k samovraždám. Gamblerstvo je horšie ako alkoholizmus, pretože má oveľa rýchlejší a nepozorovanejší pád na dno. Počas jedného mesiaca môžete skončiť zruinovaný na ulici a stať sa bezdomovcom. Vo svete je veľa ľudí, ktorí prehrali svoje domy, autá, reštaurácie. Opustili svoje rodiny, prácu a nekontrolovateľne sa zadlžili.

Problém s gamblingom začína stratou kontroly nad hraním. Všetko sa to valí ako nezastaviteľná vlna tsunami. V hlave je len jedna myšlienka, a to kde získať ďalšie peniaze na hazard.

Gambling vás požiera zľahka a pomaly. Väčšinou to začne rekreačnou hrou a ak dovolíte, tak vás nepozorovane po kúskoch pohltí. Prebudenie do reality nastane, až keď sú dôsledky nezvratné a také veľké, že je ich nemožné ignorovať. Nezaplatený nájom, účty, dlhy a prázdna chladnička! Okrem vnútorného nepokoja a neustálej nervozity sú tu aj ďalekosiahlejšie následky. Škrípajúce partnerské a rodinné vzťahy a pomaly sa rozpadávajúce priateľstvá. Nehovoriac o pocitoch depresie, zlosti a samovražedných sklonoch. Gembler sa nevyhne ani zdravotným problémom, ktorými sú hlavne nespavosť, chronické migrény, žalúdočné problémy spojené s neustálym stresom.

Nepatologické hráčstvo je obvykle spoločensky akceptovateľné a akceptované správanie. No závislosť od patologického hráčstva, to je celkom iný príbeh. Ak sa nelieči, môže negatívne ovplyvniť finančnú situáciu, vzťahy a iné aspekty života. Podľa Národného výboru pre problémový gambling ovplyvňuje patologické hráčstvo viac ako 2 percentá Američanov. Ak je človek závislý od gamblingu, môže pociťovať nekontrolovateľné nutkanie kupovať si žreby, navštevovať kasína, hrať na výherných automatoch, stávkovať alebo gamblovať online. Konkrétny typ a frekvencia gamblerského správania sa môže meniť. Vo všeobecnosti však platí, že toto správanie nedokáže človek ovládať. Väčšinou sú od gamblingu závislí muži, no tento druh závislosti môže ovplyvňovať aj ženy.

Aké sú symptómy závislosti od gamblingu?

Závislí ľudia sa často snažia zakryť svoj stav, no závislosť od gamblingu môže byť ťažké utajiť. Môže potrebovať častý prístup do kasín alebo na online hry. Aj keď hrá doma a nikto iný tam nie je, závislosť sa môže začať prejavovať v iných oblastiach života. Ľudia závislí od gamblingu nemusia vždy hrať často. No keď začnú, často nedokážu prestať a prežívajú dôsledky svojej závislosti: **rozpadávanie sa vzťahov či priateľstiev, strata domu, práce, auta či iného majetku.**

Ako sa závislosť lieči?

Pomocou správnej liečby sa závislosť od gamblingu dá zvládnuť. Na rozdiel od niekoho, kto je závislý od jedla, ľudia k svojmu prežitiu predmet svojej závislosti nepotrebujú. Jednoducho sa potrebujú naučiť, ako rozvíjať zdravý a vyvážený vzťah k peniazom. Je dôležité, aby s hraním prestali úplne, keďže príležiležitostné hranie ich môže priviesť k recidíve. Vo všeobecnosti sa tento druh závislosti lieči podobnými metódami ako iné závislosti.

Lieky

V niektorých prípadoch je potrebné nasadiť lieky, aby ľudia závislí od gamblingu dokázali prekonať natkanie hrať. Táto závislosť môže totiž vychádzať z nejakého stavu, týkajúceho sa duševného zdravia, akým môže byť napr. bipolárna porucha.

Zmena životného štýlu

Riešenie finančných dôsledkov gamblingu je niekedy najťažšou súčasťou procesu uzdravovania. Prekonanie hanby, ktorú človek cíti, je veľkým krokom na ceste k uzdravovaniu.

Na záver k rubrike o závislostiach

Program uzdravovania, individuálne poradenstvo, lieky a zmena životného štýlu môžu pomôcť prekonať rôzny typ závislosti. Ak sa problém so závislosťou nerieši, dochádza k vážnym finančným, sociálnym a zdravotným problémom. Závislosti rovnako negatívne ovplyvňujú vzťahy s členmi rodiny a priateľmi. Ak sa človek stane závislým, efektívna liečba môže pomôcť vyhnúť sa negatívnym dôsledkom a napraviť vzťahy.

Zdroj: Internet *MUDr. Janka Juranová*

Ovečka Božia

ČASOPIS DETÍ CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV V MODRE – KRÁĽOVEJ

Milé Kraľovančatá,

spomínate si, aká bola na počiatku krásna zem?! Všetko bolo dobré, kým neprišiel hriech, ktorý v raji mnoho pokazil, takže naši prarodičia Adama Eva raj stratili. Ale už vtedy Pán Boh sľúbil, že raz príde na svet Dieťatko, ktoré ľuďom pomôže vrátiť sa do strateného raja.

Po dlhých rokoch sa Boží sľub splnil. Do mesta Nazareta k panne, ktorá sa volala Mária, prišiel anjel. Povedal jej: „Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha. Ajhľa, počneš a porodíš Syna a dáš mu meno Ježiš. Bude veľký, Synom najvyššieho sa bude volať." A Mária povedala anjelovi: „Ako sa to stane?" Odpovedal jej anjel: „Duch Svätý zostúpi na teba, preto aj to, čo svätého sa z teba narodí, bude sa volať Syn Boží. Lebo Bohu nič nebude nemožné." Vtedy povedala Mária: „Som služobnica pánova, staň sa mi podľa Tvojho slova!" A anjel odišiel od nej.

Zapamätaj si:

„Verím v Ježiša Krista, Syna jeho jediného Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie panny..."

Kresťania si očakávanie narodenia Krista Pána pripomínajú celé štyri týždne pred Vianocami. Tieto nedele sa volajú adventné nedele. Advent znamená príchod.

V advente sa v kostole aj v domácnostiach zapaľujú adventné sviece. Každú nedeľu sa zapáli jedna adventná svieca na adventnom venci. Nielen v kostoloch, aj na uliciach vidíme, že sa blížia Vianoce. Všetko je vysvietené. Ľudia nakupujú darčeky. Všade je plno ľudí.

Aj Ty snívaš o tom, čo si nájdeš pod vianočným stromčekom. A čím urobíš radosť niekomu ty?

Nezabudni, že tým najvzácnejší darom ťa obdaroval sám Pán Boh. Tým darom je Jeho Syn, Pán Ježiš. On je ten zasľúbený Spasiteľ, ktorý ľuďom vrátil cestu späť k Bohu a do strateného raja. On je aj tvoj Spasiteľ.

Vaša Ovečka

Vianočný príbeh

Pán Ježiš stále prichádza na zem, no niekedy je ťažké stretnúť ho

Bola raz jedna zbožná starenka, ktorá začula Boží hlas: „Dnes ťa prídem navštíviť."

Predstavte si tú radosť! Starenka začala upratovať, čistiť, zametať, zamiesila cesto, piekla koláče. Potom sa vyobliekala do svojich najkrajších šiat a čakala na príchod Boha. Ktosi zaklopal. Suseda si prišla požičať trochu soli. Starenka ju poslala preč so slovami: „Pre Božiu lásku, ihneď odíď, ja teraz nemám čas na také taľafatky!"

O niečo neskôr znovu ktosi zaklopal. Pred dverami stál chlapec zakrútený do príliš širokého kabáta, ktorý predával lacné gombíky a mydlá. Starenka vybuchla: „Ja teraz čakám dobrého Boha. Nemám čas!," a zabuchla pred chlapcom dvere.

Krátko nato sa znovu ozvalo klopanie na dvere. Starenka otvorila a pred sebou uvidela otrhaného starca: „Milá pani, prosím, dajte mi aspoň kúsok chleba..."

„Ó, nie! Dajte mi pokoj! Ja čakám Boha! A preč z mojich schodov!," povedala rozhnevaná starenka a žobráka vyhodila.

Prišiel večer a Boha nikde. Starenka bola hlboko sklamaná. Vo sne sa jej zjavil dobrý Boh a povedal jej: „Dnes som ťa prišiel trikrát navštíviť a trikrát si ma odmietla!" (Bruno Ferrero)

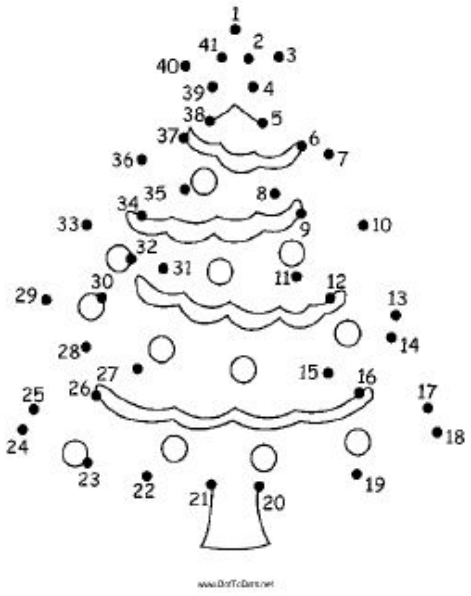

Radostná správa

Zaklopal mi anjeliček,
na srdiečko zaklopal,
aby som vám, moji drahí,
radostnú zvesť povedal.
Prišiel anjel z nebies výše,
v nebi, tam spev a ples;
Ježiš Kristus v Betleheme
narodil sa dnes!

Prosbička dieťaťa

Ježiško, Ty štedrý darca,
pokorne Ťa prosím,
príď aj ku nám, navštív náš dom,
veď Ťa v srdci nosím! Amen.

Zo života zboru

Október

13. 10. (17. nedeľa po Trojici) viedla služby Božie so spoveďou a Večerou Pánovou Simona Kapitáňová, nový ordinovaný kňaz v Bratislavskom senioráte. Ofera zo služieb Božích a zbierka v cirkevnom zbore boli venované rodine Hornáčkovej, postihnutej požiarom.

26. 10. (sobota) popoludní: deti z besiedky a konfirmandi navštívili obe strediská sociálnych služieb v Modre a predstavili program pri príležitosti mesiaca úcty k starším.

V mesiaci október popoludní sa počas týždňa schádzali deti s rodičmi, mládež a spevokol cirkevného zboru k nácviku programu na slávnostnú akadémiu v prvú novembrovú nedeľu.

November

3. 11. (20. nedeľa po Trojici): sa konala slávnosť Pamiatky posvätenia kostola s odhalením pamätnej tabule D. Neumannovi.

12. 11. (streda): zasadalo zborové presbyterstvo, na ktorom bola vyhodnotená zborová slávnosť 3. novembra a sestra zborová farárka oznámila, že jej končí funkčné volebné obdobie v cirkevnom zbore.

15. 11. (piatok): v cirkevnom zbore sme privítali duchovných Bratislavského seniorátu na farárskej schôdzi. Občerstvenie pripravili sestry zborové presbyterky. Popoludní sa uskutočnila kontrola hospodárenia cirkevného zboru za 3. štvrťrok.

17. 11. (predposledná nedeľa cirkevného roka): na službách Božích sme na modlitbe mysleli aj na obete dopravných nehôd.

V novembri sme na biblických hodinách pokračovali vo výklade knihy Nehemiáš.

December

1. 12. (1. adventná nedeľa): na službách Božích sa uskutočnila voľba dozorkyne Západného dištriktu ECAV na Slovensku. Jedinou kandidátkou bola ses. Renáta Vinczeová, zástupkyňa dištriktuálneho dozorcu.

8. 12. (2. adventná nedeľa): v evanj. kostole poobede vystúpil spevácky zbor Apollo Bratislava. Dobrovoľné vstupné bolo venované obetiam požiaru bytovky v Prešove.

15. 12. (3. adventná nedeľa): na službách Božích doobeda kázal brata farár z Rače Rastislav Hargaš.

18. 12. (streda): popoludní sa konal predvianočný večierok konfirmandov.

Počas adventných nedieľ po nešporných službách Božích sa konalo podujatie Svetlo pre Kráľovú medzi oboma kostolmi. Na detskej besiedke prebiehali tvorivé dielne. Deti, mládež a spevokol pripravovali vianočný program do kostola.

Služby Božie v Evanjelickom chráme v Modre-Kráľovej počas vianočných slávností a sviatkov 2019 a v Novom roku 2020

ŠTEDRÝ VEČER – 24. 12. 2019 (utorok)		
17.00 h	- večerné služby Božie	- ofera na cirkev
1. SLÁVNOSŤ VIANOČNÁ – 25. 12. 2019 (streda)		
9.00 h	- hlavné služby Božie **s Večerou Pánovou po spovedi s vianočným programom** a rozdávaním vianočných balíčkov	- ofera pre slova Božieho kazateľa
14.00 h	- nešporné služby Božie	- ofera na cirkev
2. SLÁVNOSŤ VIANOČNÁ– 26. 12. 2019 (štvrtok)		
9.00 h	- hlavné služby Božie **s hudobnými vystúpeniami detí**	- ofera na cirkev
NEDEĽA PO VIANOCIACH – 29. 12. 2019 (nedeľa)		
9.00 h	- hlavné služby Božie	
14.00 h	- nešporné služby Božie	
ZÁVIERKA OBČIANSKEHO ROKA – 31. 12. 2019 (utorok)		
17.00 h	- večerné služby Božie	- ofera na cirkev
NOVÝ ROK– 1. 1. 2020 (streda)		
9.00 h	- hlavné služby Božie **s Večerou Pánovou po spovedi**	- na generálnu podporoveň
14.00 h	- nešporné služby Božie	
NEDEĽA PO NOVOM ROKU – 5. 1. 2020 (nedeľa)		
9.00 h	- hlavné služby Božie **s hudobnými vstupmi hosťa V. Lúčana**	
14.00 h	- nešporné služby Božie	
ZJAVENIE KRISTA PÁNA – 6. 1. 2020 (pondelok)		
9.00 h	- hlavné služby Božie	

V novembri oslávila okrúhle životné jubileum pani prof. Ing. arch. Janka Krivošová, PhD., ktorá aktívne spolupracovala aj s naším cirkevným zborom: V roku 2005 pred maľbou interiéru kostola sme s ňou konzultovali výber farieb a ďalšie úpravy. Pri oprave vežových zvonov a hodín v roku 2011 pripravila logá, ktoré sme používali na propagačných materiáloch. Pri posviacke obnovených zvonov predniesla prednášku o histórii artikulárnych chrámov. Je tiež autorkou loga Zelený les, ktoré sme používali na propagačných materiáloch pri budovaní pietneho miesta v rokoch 2011 – 2013. Jubilantke do ďalších rokov vyprosujeme od Pána Boha pevné zdravie a veľa tvorivých síl.

Zvon pre srdce

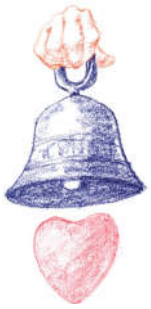

Srdce pre zvon

Zelený les

Deti z besiedky a konfirmandi na návšteve v Mestskom centre sociálnych služieb pri príležitosti mesiaca úcty k starším (26. 10.)

Foto: Judita Horňanová

Nedeľné adventné tvorivé dielne na detskej besiedke

Foto: Ing. Erich Horňan

Adventné požehnanie

Boh nádeje
nech Vás naplní
všetkou radosťou
a pokojom vo viere,
aby ste sa
mocou Ducha Svätého
rozhojňovali v nádeji.
Amen.

Adventný koncert zboru APOLLO – 8. 12. 2019

Foto: Ing. Erich Horňan

Novoročné požehnanie

Boh nech je pred tebou
a ukazuje ti správnu cestu.
Boh nech je vedľa teba,
aby ťa zovrel do náručia a chránil ťa.
Boh nech je za tebou
a chráni ťa pred útokmi zlých ľudí.
Boh nech je pod tebou,
aby ťa zachytil, keď spadneš
a vyslobodil ťa z pasce.
Boh nech je v tebe a teší ťa,
keď ťa prepadne smútok.
Boh nech je okolo teba a bráni ťa.
Boh nech je nad tebou a žehná ti.
Tak nech ťa neustále
požehnáva dobrotivý Boh.
Amen.

Telefonický kontakt na zborovú farárku: 033/647 26 52 alebo 0903 957 440
Príspevky do časopisu alebo prípadné pripomienky posielajte elektronicky na adresu: shornanova@gmail.com

Evanjelická ratolesť s prílohami pre mládež a deti, vydáva Cirkevný zbor ECAV v Modre-Kráľovej, IČO: 34006800.
Periodicita: štvrťročník. Dátum vydania: december 2019, č. 4, ročník 23.
Adresa redakcie: Evanjelický a. v. farský úrad, Národná ul. 27, 900 01 Modra-Kráľová.
Šéfredaktorka a grafická úprava: Ing. Božena Uherčíková.
Redakčná rada: doc. ThDr. Sidonia Horňanová, PhD., Zdenka Hornáčková, Anna Horváthová, MUDr. Janka Juranová, Michal Makovník.
Časopis sa distribuuje zadarmo. EV 3630/09. ISNN: 133 9 – 052X.